

Overdenking 2 aug.2015

Silo, Utrecht

Ds. Willemijn Bakkes

Dankt God in alles

Een maand geleden belde mijn dochter mij op en vertelde dat ze zo'n goed boek aan het lezen was en raadde mij aan dat ook te lezen. Zij is aardig op de hoogte van mijn bezigheden en weet wat mij in mijn geloof bezig houdt. Ik heb het boek besteld en inmiddels gelezen.

De Canadese schrijfster Ann Morton Voskamp, ze getrouwd met een Hollander, schreef het boek: *One thousand gifts* of wel *Duizendmaal dank*. Zij vroeg zich af hoe zij / wij vreugde vinden, terwijl we nergens aan toekomen, ons voortdurend overal zorgen over maken, en vechten met al die dingen die elke dag weer mislopen.

Uiteindelijk heeft Ann het leven waar ze naar op zoek was gevonden door dank te zeggen voor het leven dat zij leidt, voor de kleine en grote dingen, voor de gebeurtenissen in en rondom hun boerderij met hun 6 kinderen. Een afschuwelijk gebeurtenis is heel bepalend geweest in haar jeugd. Als klein meisje heeft zij vanachter het keukenraam gezien hoe haar jongere zusje overreden werd door een vrachtauto. Jarenlang achtervolgde haar deze nachtmerrie, het verdriet van haar ouders, de steeds weer terugkerende opnames van haar moeder in het ziekenhuis die het verlies niet kon verwerken.

De naam van het zusje was Aimee, geliefd, en dan toch deze tragedie.
Hoe kun je een God danken die dit toelaat?

Ann moest een keuze maken. Kan zij er voor kiezen, levend te midden van verlies, om “ja” te zeggen tegen wat God ons vrijelijk wil schenken. Een keus te maken haar handen te openen en te ontvangen?

Een vriendin die haar gevecht en verlangen kende, daagde haar uit om een lijst van 1000 momenten van : *dank u wel* te maken. Elke dag zijn er wel momenten waarvoor je kunt danken, schrijf ze op en lees ze terug. Ann deed dit en hield er niet meer mee op. Zij merkte dat door dit te doen, zij werkelijk een leven leidde samen met de Heer. Zij merkte dat Hij overal en altijd bij haar was, op mooie en droeve momenten en dat de vreugde van de Heer, waar ze zo naar op zoek was, niet meer uit haar leven verdween.

Zij heeft ontdekt wat Bonhoeffer schreef: door dank U wel te zeggen, te danken voor alle dagelijkse dingen, zij steeds dichterbij de Gever kwam, bij God waardoor haar leven steeds rijker werd.

Het Griekse woord 'charis' wordt in het N.T. vaak vertaald met genade, maar ook, met name door Paulus, om dank te zeggen aan God. De woorden danken (eucharistein), dank zeggen (eucharista) en dankbaar (eucharistas) komen in het N.T. vooral bij Paulus voor. De dankbaarheid van de gelovige is op God gericht.

Dankt God in alles; voor minder doet Paulus het niet. In alles, altijd en overal. Maar dankbaar zijn op momenten dat alles tegen zit, waarop ons leven door een diep dal gaat of een gebeurtenis waardoor ons leven volledig op z'n kop staat, dat is wel veel gevraagd.

Paulus roept ons niet op om ondanks alles dankbaar te zijn.

Kun je tegen een echtpaar dat net hun kindje heeft verloren, zeggen dat ze ondanks alles dankbaar moeten zijn? Ondanks alles – dat betekent: ja, natuurlijk is er veel verdriet en is het niet gemakkelijk, maar kop op! Er is nog zo veel om dankbaar voor te zijn!

Ja, u ziet mij al aankomen! Dit zou u mij niet in dank afnemen en wees gerust, ik zal het ook nooit tegen iemand zeggen.

Met de oproep van Paulus om in alles God te danken, wil Paulus bereiken dat we ons boven alles uit richten tot God. Hij laat niet los wat zijn hand begonnen is. Paulus wil dat we dat geloven en er ons aan vasthouden, dat we daaruit voortdurend leven. Wij, ons leven, wat ons overkomt, welke wegen we ook inslaan, welke verkeerde en goede keuzes we ook maken, zijn geborgen bij God. Dankt God in alles, niemand en niets kan God weerhouden om in ons leven in te grijpen; niemand en niets kan ons scheiden van Gods liefde. God danken in alles helpt ons om elke dag weer de grootheid van God te zien in de schepping, om zicht te houden op Gods werk in ons. We moeten ons bewust zijn van het handelen van God in ons leven, dat bepaalt ons leven, daar mogen we vanuit leven en hopen. Het is de basis van ons geloof en onze liefde.

In Tess. 5:18 staat: “Wees altijd verheugd, bidt onophoudelijk en dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent in Christus, verlangt.”

In Filippenzen 4:6 staat: Laat uw begeerten, in alles, door bidden en smeken, met dānkzegging bij God bekend worden.

Wij mogen alles wat ons bezig houdt, onze verlangens, onze eenzaamheid, ons verdriet, onze boosheid, noem maar op, bij de Heer brengen. Wij mogen zelfs smeken, dat is dringend bidden. Daar is ruimte voor in het christelijk leven.

Wij mogen ons hart uitstorten. Want als we dat niet doen, lopen we kans dat we onze wensen, dat wat ons bezig houdt, opsluiten in ons hart, dat we dat verdringen. En dat is ongezond. Maak van je hart geen moordkuil, want daaruit ontstaan angst en bezorgdheid. We moeten voorkomen dat we beheerst gaan worden door onze weggestopte verlangens en teleurstellingen. God weet welk maaksel we zijn en Hij wil dat wij een open boek voor Hem zijn.

Bid zonder ophouden maar wel onder dankzegging. De dankzegging is de rem op het ongereserveerd bidden; dankzegging voorkomt te hard van stapel lopen.

Uit dankzegging vloeit dankbaarheid voort om vervolgens tot vreugde te worden.

Bidden onder dankzegging maakt bidden positief en vult het hart met vreugde.

Als je dit begrijpt, kan je ook de volgende uitspraken begrijpen.

Alexander Schmemmann, geboren in Estonia uit Russische ouders, verhuisde als kind naar Paris en studeerde daar later theologie en ging naar de V.S. Hij werd daar een bekend geestelijk leider van de Presbetarian Church en schreef veel over dit onderwerp.

Hij zei:

- dankzegging is de staat van een volmaakte mens;
- dankzegging is het paradijsleven;
- dankzegging is het enige ware en volle antwoord van de mens op Gods schepping, verlossing en geschenk van de hemel.

Danken heeft als grondwoord in de Bijbel een relatie met genade.

Eucharistieo: een Grieks woord met drie betekenissen:

Charis – genade

Eucharistieo – dankzegging

Chara – vreugde

Wie de Heer gaat danken, zal daarna de vreugde gaan ervaren, zal merken dat er ruimte komt voor andere dingen, zal gaan merken dat iets dat eerst zo zwart leek ineens kleur gaat krijgen.

Maar waarom is het vaak zo moeilijk, of vergeten wij zo gemakkelijk onze zegeningen te tellen en onze Schepper voor alles te danken – *ja, zelfs voor beproevingen en testen, die vaak achteraf vermomde zegeningen blijken te zijn?*

Deze ondankbaarheid in de wereld wordt heel goed geïllustreerd door het voorval toen Christus tien melaatsen genas.

„En toen Hij een zeker dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatse mannen tegemoet, die op een afstand bleven staan. En zij verhieven hun stem en zeiden: Jezus, Meester, heb medelijden met ons! En Hij zag hen aan en zeide tot hen: Gaat heen, toont u aan de priesters. En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij gereinigd werden. En een van hen keerde terug, toen hij zag, dat hij genezen was, met luider stem God verheerlijkende, en hij wierp zich op zijn aangezicht voor zijn voeten om Hem te danken. En dit was een Samaritaan. En Jezus antwoordde en zeide: Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen? Waren er dan geen anderen om terug te keren en God eer te geven, dan deze vreemdeling?” (Lukas 17:12-18.)

Er is niets veranderd. Waarschijnlijk zal niet eens één op de tien mensen terugkeren om God te danken.

Op momenten dat er iets goeds gebeurt, iets onverwachts positief, zich een oplossing voor een probleem voordoet op een moment dat je het helemaal niet meer verwachtte, ben je blij, maar hoe vaak keer je terug naar de Heer om Hem te danken? Alles ontvangen wij uit Zijn hand, niets gaat buiten God om. En de Heer vraagt: 'Waren er niet meer die mij zouden moeten danken?'

Hoe snel worden we weer opgeslokt door de alledaagse beslommingen.

Jezus nam het brood en dankte.....en toen gebeurde het wonder

Dankzegging, eucharistieo, gaat aan het wonder vooraf .

We vieren straks het avondmaal, dankt God in alles, in alle omstandigheden gedenken en vieren wat God heeft gedaan en zal doen.

Dankt God in alles betekent ook – in herinnering houden dat God onze schuld vergeeft en verder met ons gaat. Het is terugkijken en vooruit zien. Gedenken en verwachten.

Dankt God in alles, want Hij heeft het kruis gepland in onze wereld, waaraan zijn Zoon, Jezus Christus voor ons stierf en waardoor Hij laat zien dat Hij ons en deze wereld niet heeft opgegeven, maar juist wil redden. De Heer wil niet dat wij verloren gaan.

Dankt God in alles, want dat is de wil van God in Jezus Christus voor ons.

Amen